

ת"פ 48376/03/16 - מדינת ישראל נגד אימן ברקאת

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48376-03-16 מדינת ישראל נ'
ברקאת(אחר/נוסף)

בפני כבוד הנשיא אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אימן ברקאת

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשלוש עבירות שעניינן קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, שתי עבירות שימוש במסמך מזויף, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח.

א. עובדות כתב האישום:

הנאשם החזיק ברישיון נהיגה לרכב פרטי ומשא מסוג C1, B עד לשנת 2001, המועד בו נפסל רישיון הנהיגה שלו.

במועד שאינו ידוע, רכש הנאשם רישיון נהיגה מזויף מסוג D1, ובו היתר לנהוג ברכב ציבורי מסוג מונית (להלן: "הרישיון המזויף").

במהלך חודש 10/2015 הגיע הנאשם לתחנת מוניות הפלמ"ח שבירושלים, והציג בפני סדרן התחנה, מר אבי איגנה את רישיון הנהיגה המזויף, במטרה להתקבל לעבודה בתחנה כנהג. על יסוד הצגת הרישיון המזויף, נמסרה לנאשם מונית מס' 78912725 השייכת לתחנה.

הנאשם התקבל לעבודה בתחנת המוניות ובמשך חמישה חודשים, מדי יום ביומו עבד כנהג מונית והסיע במצטבר מאות נוסעים בתוך שהוא נוהג ללא רישיון נהיגה פרטי וציבורי וללא ביטוח. בהתנהגותו זו, הציג הנאשם בפני מאות הנוסעים מצג שווא, לפיו הוא בעל רישיון לנהיגת מונית ובעל ביטוח רכב תקף.

ביום 30/12/15 היה הנאשם מעורב בתאונת דרכים כאשר התנגש עם המונית בה נהג ברכב אחר. בהמשך לכך,

עמוד 1

משביקש מנהל התחנה מחברת הביטוח לשאת בנזקי התאונה, נדחתה תביעתו, בטענה שהנאשם שנהג במונית בעת התאונה אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף.

הנאשם הודה בפני מנהל תחנת המוניות כי זייף את רישיון הנהיגה, ובעקבות כך הופסקה עבודתו בתחנה והוגשה נגדו תלונה במשטרה.

ביום 15/3/16 (בטעות צוין בכתב האישום 15/3/15 -א.ח) התקשר הנאשם למר סלימאן מזפר, בעל עסק להשכרת מוניות וביקש לשכור ממנו מונית. לצורך כך, נפגש הנאשם עם מר מזפר, במשרדו בשכונת שועאפט בירושלים, והציג בפניו את הרישיון המזויף. לאחר התחייבות הנאשם לשלם 1,400 ₪ קיבל הנאשם לחזקתו מונית שמספרה 9170825. למחרת נעצר הנאשם על ידי המשטרה, כך שלא הספיק לעבוד עם המונית.

ב. תסקיר שירות המבחן:

הנאשם כבן 52, נשוי ואב ל-4 ילדים, בן שני במשפחה המונה זוג הורים גרושים וחמישה ילדים. לפי האמור בתסקיר, בהיות הנאשם בן 6 לערך, עזב אביו את הארץ ובשלב מסוים התנתק עמו הקשר כליל. במצב דברים זה, חוותה המשפחה מצוקה כלכלית.

על אף השתייכותו לציבור הערבי מוסלמי, למד הנאשם 12 שנות לימוד בבית ספר נוצרי וקיבלת תעודת בגרות מלאה. לדברי הנאשם מגיל צעיר אופיינה התנהגותו בנזק-קונפורמיות, ובקושי לקבל על עצמו את כללי ההתנהגות המקובלים בחברה הערבית.

הנאשם נישא בגיל 25 חרף התנגדות אמו, אשר סברה כי אינו בשל לקבל על עצמו אחריות משפחתית. הנאשם עבד לפרנסתו בחנות מזון אך בשלב מסוים, על רקע שימוש מופרז באלכוהול והשתתפות בהימורים, החל לצבור חובות כבדים בעטיים חווה משבר נפשי, ביצע ניסיון אובדני ומכר כליה לצורך החזרת חובותיו. לדבריו את מרבית התשלום שקיבל עבור מכירת כלייתו הפסיד בהשקעה כושלת בבורסה.

עוד סיפר הנאשם כי לפני כ-15 שנים עבד כנהג וצלם של צוות טלוויזיה ספרדית שצילם בארץ, אך בחלוף שנתיים, פוטר מעבודתו, משעזב צוות הצילום את הארץ. הנאשם תיאר תקופה זו כחיובית ומספקת במישור הכלכלי והרגשי, אשר לאחריה חלה התדרדרות במצבו הנפשי שהובילה למעורבותו בפלילים.

שירות המבחן מתאר את הנאשם כאדם בעל תחושות חוסר ערך וקיפוח וכן בעל קונפליקט בזהות, המועצמים במצבי דחק, ובעיקר על רקע מצוקה כלכלית. להתרשמות שירות המבחן על רקע חסכים ראשוניים מילדותו, חש הנאשם צורך בפיצוי ובקבלה, אותם הוא עשוי לנסות להשיג בדרכים לא נורמטיביות.

היסטוריה עבריינית והעבירות הנוכחיות:

לנאשם שלוש הרשעות קודמות מהשנים 2004-2009 בעבירות בתחום רכוש, מרמה ונהיגה והוא נידון לתקופת מאסר, פעמיים מהם בפועל לתקופות ממושכות. לצד זאת, מאז ביצוע העבירות עליהן עומד הנאשם לדין היום, לא נפתחו כנגדו תיקים פליליים חדשים.

הנאשם הופנה לראשונה לשירות המבחן בשנת 2004, בגין ביצוע עבירות של מסירת ידיעה כוזבת, זיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון נהיגה. שירות המבחן התרשם אז, כי הנאשם חסר יכולת להגיע לתובנות ביחס למצבו ואינו פנוי לבדיקה עצמית מעמיקה ולפיכך נמנע השירות מהמלצה טיפולית בעניינו והוא נדון לחמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד פסילת רישיון נהיגה ומאסר מותנה.

בשנת 2006 הופנה הנאשם לשירות המבחן בשנית, לצורך חקירת מעצרים לאחר שנחשד בביצוע עבירות שעניינן גניבת רכב נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה. נוכח התנגדותו של הנאשם לשהות בבית המפקח שהוצע, הושאר במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. במסגרת גזר הדין שניתן, הושת על הנאשם עונש מאסר לתקופה בת תשעה חודשים, לצד מאסר מותנה ופסילת רישיון נהיגה.

הנאשם סיפר לשירות המבחן כי לאחר שחרורו עשה ניסיונות להשתלב בתעסוקה בתחומים שונים, אך הדבר לא עלה בידו, נוכח רישומו הפלילי. גם ניסיונו לעבוד בתחום שירותי ניקיון לא צלח בשל ביקוש נמוך לשירותיו. זכאותו של הנאשם לסיוע מהמוסד לביטוח לאומי נשללה נוכח מגוריו מספר שנים בתחומי הרשות הפלסטינאית.

כדרך התמודדות עם מצוקתו הכלכלית עבד הנאשם כנהג מונית, אף שאינו מורשה לכך, עד למעצרו בשנת 2011. נגד הנאשם התנהלו הליכים משפטיים בבית המשפט לתעבורה (תיק פ"ל 4723-03-11) וביום 18/9/2011 הוא נדון ל-15 חודשי מאסר.

הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן שנועדה להעמיק ולבחון את המניעים העומדים בבסיס העבירות שביצע, כמו גם לרכישת כלים להתמודדות בונה עם מצוקותיו, באמצעים ובדרכים שאינם הרסניים עבורו.

בתסקיר שירות המבחן מיום 9/10/18 דווח כי הקבוצה נפתחה ביום 22/5/2018 מועד סיומה 6/11/2018. צוין בתסקיר כי לצד תהליך ראשוני של הפקת תועלת מהטיפול, לאור קידומו במקום עבודתו הנוכחי לתפקיד מתקדם יותר, התקשה הנאשם להתמיד בהגעה למפגשים ולשלב בין הטיפול לבין דרישות עבודתו. במצב עניינים זה, הופסקה השתתפותו של הנאשם בקבוצה ביום 2/9/18.

בסיכום התסקיר צוין כי הנאשם פיתח לאורך השנים דפוס רגרסיבי בהתמודדות עם קשייו, בכלל התנהגות עבריינית חוזרת בתחום המרמה, וזאת בשעה שהוא חש מצוקה, ובפרט במישור הכלכלי.

הנאשם פיתח תובנה ראשונית לגורמי הסיכון במצבו וביטא נכונות לשמר שינוי באופן התנהלותו, בכלל זה הימנעות ממעורבות פלילית חוזרת. מעיון בגיליון רישומו הפלילי העדכני ליום 20.9.18 עולה תמונה של התמתנות בהתנהגות

עוברת חוק, דבר הבא לידי ביטוי בהיעדר תיקים פתוחים חדשים מאז ביצוע העבירה הנדונה בשנת 2016.

לאור האמור, בשל החשש כי השתת עונש מאסר ולו בדרך של עבודות שירות, תיפגע יכולתו לפרנסה עצמית, דבר העשוי להביא לקטיעת רצף של ניסיון שיקום עצמי, ממליץ שירות המבחן לנקוט בגישה שיקומית ומצמצמת נזקים עתידיים, להימנע מהטלת עונש מאסר ולשקול הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב של 280 שעות, לצד הטלת מאסר מותנה וחתימה על התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה דומה בעתיד.

ג. טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה

בטיעוניה לעונש התייחסה התביעה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שביצע הנאשם ולערכים המגנים בהם פגע הנאשם.

בהפנותה לפסיקה טענה התביעה למתחם ענישה הנע בין מאסר בפועל לשלוש שנות מאסר בפועל על כל מכלול המעשים.

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טענה התביעה כי לקחה בחשבון לקולא את הודאתו של הנאשם בעבירות, נטילת האחריות, גילו המבוגר יחסית ונסיבות חייו הלא פשוטות.

לחומרה, ציינה התביעה את עברו הפלילי והתעבורתי המכביד של הנאשם, הכולל 61 הרשעות קודמות. התביעה צירפה את גזר הדין האחרון שניתן בעניינו של הנאשם והערעור עליו (שנדחה) ואשר במסגרתו הושטו עליו 15 חודשי מאסר (גיליון הרישום התעבורתי שהוגש אינו כולל גזר דין זה -א.ח.)

לטענת התביעה, הנאשם בבחינת "פצצה מתקתקת", שכן הוא שב ומבצע עבירות דומות.

מעבר לשיקולי ההרתעה הרלבנטיים, שיקולי הרתעת הרבים והיחיד, טענה התביעה לקיומו של שיקול מניעתי, שעניינו הצורך להרחיק את הנאשם מהכביש בהעדר הפקת לקחים, כאשר גם ריצוי עונשי מאסר לתקופות ממושכות, לא הביאו להרתעתו.

משלא השלים הנאשם הליך טיפולי ולא נראה כי עבר שינוי משמעותי אלא "תובנה ראשונית" ובשקלול יתר הנתונים, מבקשת התביעה למקם את הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם ולהשית עליו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון ארוכה.

לדברי התביעה, היה הנאשם עצור בתיק שבפניו בתקופה שבין 24/3/2016 - 10/4/16.

טיעוני ההגנה לעונש:

לטענת הסנגורית, במהלך תקופה בת כשנתיים וחצי בה מתנהל התיק בבית המשפט, לא הפר הנאשם את האמון שניתן בו על ידי בית המשפט לרבות אי הפרת תנאי מעצר הבית בהם היה נתון.

עוד התייחסה הסנגורית להליך הטיפול החלקי שעבר הנאשם, להמלצת שירות המבחן הנושאת אופי שיקומי, לגילו המתקדם של הנאשם והחוויות שעבר לאורך חייו כמתואר בתסקירים.

לטענת הסנגורית מתחם הענישה נע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. נוכח השיקום שעבר הנאשם במסגרת ניהול ההליכים המשפטיים בתיק זה, זאת לראשונה בחייו, והעובדה שמזו תקופה ארוכה לא נפתחו נגדו תיקים פליליים, עותרת הסנגורית להשית על הנאשם צו מבחן למשך שנתיים ושל"צ בהיקף של 400 שעות.

ככל שיסבור בית המשפט כי יש מקום להשית על הנאשם מאסר, מבקשת ב"כ הנאשם כי ירוצה בדרך של עבודות שירות.

במסגרת דבריו האחרונים לבית המשפט ביטא הנאשם חרטה על מעשיו, סיפר על הישגיו בעבודתו כאחראי מחלקה בשופרסל והיותו סב. עוד סיפר הנאשם כי לא הגיע לכל המפגשים בקבוצה הטיפולית שכן פעמים רבות נאלץ להחליף בעבודה את שותפו במחלקה שבאחריותו, שנעדר בשל הצורך לסעוד את אמו החולה, ואם לא היה עושה כן, היה חברו מפוטר מעבודתו.

לדברי הנאשם היה לו הסכם עם קצינת המבחן לפיו עליו להודיע על אי התייצבותו למפגש ולקבל את אישורה להיעדרותו.

הנאשם סיפר כי השתנה וכי במהלך התקופה בה מתנהל התיק העומדת על כשנתיים וחצי, לא נהג ברכב.

דין וגזירת דין

הנאשם הורשע בביצוע עבירות חמורות שעניינן קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (3 עבירות), שימוש במסמך מזויף (שתי עבירות), נהיגה ללא רישיון ונהיגה ברכב ללא ביטוח.

מדובר בעבירות שנעברו כחלק ממערכת עבריינית אחת, קשורות זו בזו, וביצועה של אחת נועד לאפשר את ביצועה של אחרת. לפיכך, יש לקבוע מתחם ענישה אחד לאירוע כתב האישום כולו.

במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם הזכות להגנה על הקניין ועל חופש הפעולה והרצון של הפרט והגנה על ביטחונם של המשתמשים בדרך. הנאשם רכש רישיון נהיגה מזויף ובאמצעותו גרם לאחר להעביר לרשותו מונית ובמשך 5 חודשים לעבוד כנהג מונית, להסיע מאות נוסעים, תוך סיכונם, משנהג ברכב, שאין לו היתר לנהוג בו, תוך פגיעה בציפיה הלגיטימית של הנוסעים להיות מוסעים על ידי אדם המחזיק ברישיון נהיגה מתאים.

גם לאחר שהנאשם נתפס בקלקלתו ועבודתו הופסקה בתחנת המוניות, לאחר שנמצא כי גרם לתאונת דרכים, לא חדל

הנאשם ממעשיו, ופנה לבעל עסק אחר להשכרת מונית, ולאחר שהציג את רישיונו המזויף, קיבל מונית לרשותו. הנאשם לא הספיק לעבוד באמצעות מונית זו, משנתפס ונעצר.

מעשיו של הנאשם נעשו בתכנון מראש ובתעוזה, והנזק הפוטנציאלי הכרוך בהם גבוה לאין שיעור. ניתן לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית-גבוהה.

עלה קושי למצוא פסיקה בנסיבות דומות למקרה שבפניי ובשילוב עבירות כמתואר בכתב האישום. להלן תובא שורה של פסקי דין בעבירות עליהן עומד הנאשם לדין, אם כי בנסיבות אחרות, ומתוכה אבקש לגזור את מתחם הענישה הראוי בעניינו של הנאשם:

בת"פ 35035-03-11 מדינת ישראל נ' ניעמה אבו סינא (ניתן ביום 12/7/12) הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירה של ניסיון קבלת דבר במרמה, זיוף בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף על מנת לקבל דבר במרמה. הנאשם זייף רישיון נהיגה זמני על שמו, כך שיחזה כאילו הוא מורשה לנהוג ברכב, על אף שרישיון הנהיגה שלו לא חודש ולא ניתן היה לחדשו עקב קנסות שלא שולמו. הנאשם נעצר לביקורת על ידי שוטר, הציג בפניו את רישיון הנהיגה המזויף ונתפס בתרמיתו.

הנאשם ללא עבר פלילי, בעל עבר תעבורתי, נדון ל-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופסילה למשך שנתיים. בערעור בבית המשפט המחוזי בוטל עונש הפסילה והקנס הופחת ל-3,000 ₪.

ברע"פ 4071/99 יוסף סראיעה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 30/6/99) נדון ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירות שעניינן זיוף, התחזות, הכשלות שוטר, ניסיון לקבל דבר במרמה וכן עבירה על הוראות התעבורה בדבר מתן רישיונות. הנאשם ואדם אחר זייפו את תעודת הזהות של הנאשם במטרה שהאחר יגש לבחינת התיאוריה במשרד הרישוי במקום הנאשם. בית המשפט העליון לא התערב גזר דינו של בית משפט השלום אשר השית על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ופסילה.

בעפ"ג 10293-05-10 רוני חדד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5/7/2010) נדון ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי ותעבורתי מכביד, שהורשע במסגרת הסדר טיעון, בעבירות חמורות שביצע בשני כתבי אישום. בכתב האישום האחד ביצע עבירות של הסעה שלא כדין, זיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בפסילה והתחזות לאחר בתיק השני, שצורף, הורשע בעבירות של זיוף, שימוש במסמך מזויף, התחזות לאחר, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח. המערער נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל ולהפעלה של 12 חודשי מאסר מותנים כך שבסך הכל נקבע שעליו לרצות 36 חודשי מאסר בפועל. כמו-כן נדון למאסר מותנה ולפסילת רישיון הנהיגה.

בת"פ 24463-02-17 מדינת ישראל נ' תמיר שלו (ניתן ביום 19/7/17) הורשע הנאשם במסגרת עסקת טיעון בשני כתבי אישום שונים בעבירות שעניינן גניבה על ידי מציאה, התחזות לאדם אחר (3 עבירות), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (שתי עבירות), ניסיון לקבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע יותר מ-12 חודשים, נהיגה ללא ביטוח.

בתיק האחד, זייף הנאשם תעודת זהות ורישיון נהיגה של אחר. הנאשם התחזה כאחר, גנב כספים מחשבון בשווי כ- 1000 ₪ מחשבון הבנק שלו. כמו כן נמצא הנאשם יושב במושב הנהג של רכב כשמנוע הרכב פועל.

בתיק השני, מצא הנאשם ארנק שהכיל כרטיס אשראי ורישיון נהיגה של המתלונן. הנאשם שכר רכב, באמצעות הצגת רישיון הנהיגה של המתלונן.

בהמשך למתואר לעיל, נעצר הנאשם לאחר שנצפה על ידי שוטר מבצע עבירת תנועה בעודו נוהג. הנאשם הציג את רישיון הנהיגה של המתלונן בפני שוטר, קיבל לידיו דוח תעבורה, כשהוא חותם על הדוח בשמו של המתלונן.

הנאשם בעל עבר פלילי עשיר וריצוי עונשי מאסר לתקופות ממושכות. לחובתו עמד מאסר מותנה. בית המשפט השית על הנאשם 18 חודשי מאסר, מאסרים ממותנים ופסילת רישיון נהיגה.

ביחס לעבירה שעניינה נהיגה ללא רישיון נהיגה, מדיניות הענישה בעבירה ראשונה היא הטלת עונש מאסר בפועל, לעיתים, לריצוי בדרך של עבודות שירות (ע"פ (י-ם) 8392/04 **עליאן נ' מדינת ישראל**, ע"פ (י-ם) 2748/08 **שוויקי נ' מדינת ישראל**). עם זאת, במקרים מסוימים, סטה בית משפט ממדיניות זו והסתפק בהטלת מאסר מותנה [ראה למשל: **תת"ע (י-ם) 18780/08 מדינת ישראל נ' יהושע ברטלט (1.7.10)**; עפ"ת (י-ם) **22853-06-12 מדינת ישראל נ' עזרא בנימיני (1.7.12)**; עפ"ת (י-ם) **52021-04-13 מדינת ישראל נ' עבאסי (11.6.13)**].

ביחס לעבירה שעניינה קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, העונש המקסימלי קבוע בצד העבירה הוא חמש שנים, וקשת העונשים המושגים על ידי בית המשפט בעבירה רחבה, ונקבעת בהתאם לפרמטרים הבאים: מהות המרמה, היקפה, תדירותה, כמות הנפגעים וטיב הדבר שהתקבל מהמרמה, נסיבות העבירה ועוד.

בהתאם לכללי הבניית ענישה אני סבור כי מתחם הענישה לאירוע כולו נע בין 5 לבין 15 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם כיום כבן 52, אב ל-4 ילדים וסב נטל אחריות על מעשיו, הודה בביצועם והביע חרטה.

אין זו הפעם הראשונה בה עומד הנאשם לדין.

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות: **האחת**, משנת 2004 בגין עבירות משנת 2000, שעניינן שימוש במסמך מזויף, ידיעה כוזבת על עבירה, זיוף והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגינה ריצה 5 חודשי מאסר. **הרשעה שניה**, משנת 2006 בגין עבירות שביצע באותה השנה, שעניינן גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה בגין ריצה 9 חודשי מאסר. **הרשעה שלישית**, משנת 2009 בגין עבירות שביצע בשנת 2006 שעניינן שימוש במסמך מזויף וזיוף בגין ריצה 6 חודשי מאסר.

גיליון הרישום התעבורתי של הנאשם מונה 62 הרשעות במגוון עשיר של עבירות, לרבות עבירות נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה. ההרשעה האחרונה בעבירה שעניינה חציית כביש במופע אור אדום מיום 14/5/2018, בוצעה ביום 12/2/2018.

בטיעוניה לעונש הפנתה התביעה לתיק פ"ל 4723-03-11 בו נדון הנאשם ביום 18/9/11 ל-15 חודשי מאסר בגין הרשעתו בעבירות של נהיגה בפסילה ללא רישיון נהיגה ושימוש ברישיון במרמה, שעה שנמצא נוהג במונית, אותן ביצע ביום 16/3/2011.

(כטענת התביעה, הרשעה בתיק פ"ל 4723-03-11 אכן אינה מופיעה בגיליון הרישום התעבורתי של הנאשם).

עיון בגזר הדין בתיק פ"ל 4723-03-11 מעלה כי בגזר הדין הופעל מאסר מותנה בן 12 חודשים שהושת על הנאשם בתיק פ"ל 746/07 שם הורשע הנאשם ביום 15/1/2009 בעבירות שעניינן נהיגה בזמן פסילה, זיוף רישיון נהיגה ושימוש בו.

מתסקיר שירות המבחן נראה כי ביצוע העבירות שבפניי, כמו העבירות מהשנים 2004-2009 בא על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלע הנאשם, אותה ביקש לפתור באמצעים לא חוקיים.

בענין זה ציין שירות המבחן כי במצבי דחק, ובפרט דחק במישור הכלכלי, חש הנאשם צורך בפיצוי ובקבלה, אותם פנה להשיג בדרכים לא כשרות.

הנאשם מוכר לשירות המבחן מהשנים 2004-2006 אז התרשם השירות כי הנאשם אינו מפנים את הצורך בטיפול ולפיכך נמנע השירות מהמלצה טיפולית. שהנאשם היום מיושב יותר, והראה נכונות לבחון את מניעיו בביצוע העבירות, לרכוש כלים להתמודד עם קשייו ולשמור על אורח חיים תקין הכולל תעסוקה והימנעות מביצוע עבירות.

הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי במשך כ-3 חודשים, אך לצערי, לא התמיד בטיפול ופרש מהקבוצה חודש לאחר תחילתה. הנאשם תלה את הדבר בקושי לשלב בין עבודתו לבין המפגשים בקבוצה.

לאחר שקילת מכלול הנתונים שבפניי, אני סבור כי לא מתקיים בעניינו של הנאשם התנאי המאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם, משלא שוכנעתי כי הנאשם "השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם", כנדרש בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין.

מעמדת שירות המבחן כפי שעולה מהתסקיר, עולה דפוס חוזר של הנאשם לפיו בעיתות מצוקה כלכלית, פונה הנאשם לבצע עבירות פליליות כדרך לפתרון מצוקותיו. הנאשם החל תהליך טיפולי אך לא השלימו ואין לקבוע כי שינה דרכיו וכי במקרים דומים, ככל שיתרחשו בעתיד, יפעל בדרכים אחרות לצורך התמודדות עם קשייו.

עוד אבקש להעיר כי למרות שהנאשם אינו נגד דבריו מזה שנתיים ומחצה, מופיעה בגיליון ההרשעות שלו הרשעה בנהיגה וחציית צומת באור אדום מחודש מרץ 2017. (בעניין זה לא אקבע מסמרות שכן אפשר ומדובר בעבירות אשר נעשו ברכב הרשום על שם הנאשם מבלי שנהג בפועל).

נוכח חומרת העבירות, עברו הפלילי הדומה של הנאשם, הנחיצות בטיפול, התקופות הממושכות שריצה עונשי מאסר שלא הביאו להרתעתו, אין לצערי מנוס מלהשית על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג וברז.

נתתי דעתי לתקופה שחלפה ממועד ביצוע העבירה האחרונה בתיק שבפניי (3/2016), לתקופה הממושכת בה שהה במעצר בית והן להיותו עצור במשך 17 ימים בגין ביצוע העבירות בתיק שבפניי.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 10 חודשי מאסר בפועל (בניכוי 18 ימי מעצרו).
2. 7 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מיום שחרורו ממאסר אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות שעניינן נהיגה ללא רישיון נהיגה ו/או נהיגה בפסילת רישיון ו/או עבירות שעניינן זיוף מסמכי רכב לרבות רישיון רכב, ביטוח או רישיון נהיגה.
3. הנאשם יחתום על התחייבות בגובה 30,000 ₪ לפיה במשך 3 שנים לא יעבור את העבירות שעליהן הורשע בתיק זה ואם לא יחתום היום, יאסר למשך 3 חודשים נוספים.
4. פוסל את הנאשם מלנהוג ואז מלקבל רישיון נהיגה למשך 24 חודשים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, במצטבר לכל פסילה אחרת.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשע"ט, 02 דצמבר 2018, בנוכחות הצדדים.